

Omvendelse og ny start

Neh 13,23-31
Ezra 9 og 10

"Og jeg sagde: 'Min Gud! Fuld af skam og skændsel løfter jeg mit ansigt mod dig, min Gud, for vore synder er vokset os over hovedet, og vor skyld når til himlen'" (Ezra 9,6).

Hovedtanke

Hvor skyld erkendes og åbent bekendes, er vejen banet for en ny start.

Introduktion

Enhver beslutning har konsekvenser. De, der ved en skillevej vælger en bestemt retning, beslutter sig bevidst eller ubevidst for at fravælge et andet mål, som rejsen kunne have fået. Kører man forkert på motorvejen, kan man ikke vende der, men må fortsætte til den næste frakørsel for så at orientere sig og finde den rigtige vej mod det rette mål.

Livet byder på ofte flere beslutningsmuligheder end kun rigtig eller forkert. Livet er mere farverigt end blot sort og hvidt. Det har flere facetter end medaljens for- og bagside. Alligevel kan vores handlinger antage vidtrækkende følger, som vi ikke forventede.

Ezra og Nehemias levede i en brydningstid, i en tid med omvendelse og indrømmelse af fejl, der var begået, og som man prøvede at rette op på. Et eksempel fra den tid er ægteskaber, som blev indgået mellem israelitter og andre folkeslag på trods af toraens forbud.

"Sommetider står det mig klart, hvordan du velsigner mig.
Og der, hvor sort og hvidt river i mig,
fornemmer jeg pludselig dine farver.
For at finde dig, løber jeg fra dig
og står alligevel altid i din skygge."
(Benno Fabricius, Tanker til Salmernes Bog 63,
Frisch vom Ast geknickt, Engelsdorfer Verlag Leipzig, 2012)

Misforhold

Ezra 9,1-2;
Neh 13,23-24

Hvilken beslutning havde nogle jøder truffet?

På hvilken måde fik det indflydelse på troslivet?

Baggrund

Jøderne er Guds folk. De står hans hjerte nær, og deres liv skulle bekende overfor de andre folk, hvis Gud, der står over alle andre. Gud viste israelitterne gennem Moses, at opfyldelsen af et løfte, som han havde givet Abraham, var umiddelbart forestående. Han ville give dem et land, som endnu var beboet af andre folkeslag. Når de kom til at bo der, måtte de ikke indgå ægteskab med disse folkeslag. (5 Mos 7,3-4; 2 Mos 34,15-16). Grunden til det lå ikke i en elitær etnisk teologi, men fulgte et religiøst motiv.

Jødedommen er præget af en erindringskultur. Forældrene, der er ansvarlig for opdragelsen og uddannelsen, formidler – som de nærmeststående personer for barnet – kultur, sprog, tro og værdier, som de selv er blevet præget med. Det skulle fortælles børnene, hvad Gud har gjort for Israel. I den fælles historie med Gud blev troen bevaret gennem generationer (5 Mos 6).

Den situation, som Ezra og Nehemias nu er konfronteret med, er, at Israels folk har indgået ægteskaber med mennesker tilhørende de andre folkeslag og religioner. Det gælder for folket i al almindelighed, men også for deres overhoveder og præster. Mange af deres børn har ikke lært hebraisk. De kender ikke folkets kultur længere og tilbøder fremmede guder. Folket står på denne måde i fare for at miste sin særegne identitet og for ikke at være rodfæstet i Gud.

Til fordybelse

Enhver beslutning i den enkeltes liv sætter kursen for fremtiden. Samtidig udelukkes derfor andre veje. Det er vigtigt at have de langtrækende følger af sine handlinger for øje.

Til eftertanke

”Stol på Herren af hele dit hjerte, og støt dig ikke til din egen indsigt. Hav ham i tankerne på alle dine veje, så vil han jævne dine stier” (Ordsp 3,5-6).

Skyld og nåde

Ezra 9,3-15

Hvad får Ezra til at bekende skyld, som han aldrig har begået?

Baggrund

Da Ezra får oplyst, at de hjemvendte israelitter ikke havde afsondret sig fra de andre folkeslag, men indgået blandingsægteskaber, er han dybt chokeret. Han er målløs. Stiv af rædsel flænger han sit tøj og sin kappe og river sit hår og skæg af. Bestyrtet sætter han sig ned. Ved aftenofferet (ca. kl. 15) rejser han sig for at bekende den kollektive skyld. Aftenofferet var oprindeligt tid til bøn og bekendelse (2 Mos 29,38-39; ApG 3,1). Ezra taler ikke oppefra og ned og fordømmer ikke folket, men bliver et med det i bøn til Gud.

Til fordybelse

Ezra erkendte, at folkets erfaring med eksilet var selvforskyldt. Havde de holdt sig til Guds bud, var de blevet sparet for mangt og meget. Med denne erfaring i bagagen er de vendt tilbage til Jerusalem. Egentlig burde loven nu danne grundlaget og målestokken for alle beslutninger. Men virkeligheden ser anderledes ud. Som åndelig leder og præst, men også som en del af folket, priser han Guds nåde, som viser sig ved, at der endda findes en rest af folket. Men han bekender også den *skyld*, som de har pådraget sig, og han bekender, at de ikke af egen kraft kan bestå som folk.

Til anvendelse

For at træffe beslutninger er det nødvendigt med et værdigrundlag. Hvilket grundlag træffes menighedens beslutninger på? Hvornår er det tid til at genoverveje sine beslutninger? Hvornår er stilhed nødvendig, før man intensivt gør sig umage for at finde nye veje?

Til eftertanke

"Sådan har Gud Herren, Israels Hellige, sagt: 'Vender I om og holder jer i ro, bliver I frelst; er I rolige og trygge, finder I styrke.' Men I ville ikke!" (Es 30,15).

Omvendelse

Ezra 10

Hvilke følger har den beslutning, som folket træffer?

Hvad har mon fået de fire "genstridige" til at forholde sig på den måde?

Baggrund

Der bliver taget en drastisk beslutning. De bestående ægteskaber med ægtefæller fra andre folkeslag skulle opløses. Beretningen omtaler fire mænd, som nægtede at følge den fælles beslutning (v. 15). Men i øvrigt opløses 110 ægteskaber, hvor kvinderne og deres børn sendes bort. "Sammenlignet med det samlede antal på 42.360 (Ezra 2,64) var det få, men Israel havde gennem sin historie lært, 'at den mindste smule surdej gennemsyrer hele dejen' (1 Kor 5,6)" (SEB 587 (Stuttgarter Erklärungs Bibel)).

Til fordybelse

Hvad der skete på Ezras tid, er svært for os at forstå. Hvorfor skulle velfungerende familier rives fra hinanden? Angsten for at give efter for fristelsen til igen at dyrke afguder og miste identiteten som et folk var så overvældende, at de satte deres beslutning over skilsmisseforbuddet. Denne "løsning" er ingen skabelon, som på den måde kan overføres til i dag.

Til anvendelse

Hvad man dengang besluttede, bør få os til at overveje, hvor det eventuelt er nødvendigt med en radikal kovending for os i dag. Hos os forekommer det også, at der træffes beslutninger, som har uacceptable følger. Dog er det muligt med Gud for øje at orientere sig på ny og sætte kursen efter ham. Med tillid til Gud er det muligt at bearbejde sin fortid, indrømme og bekende sin skyld og gå ad nye stier.

Til eftertanke

"Elsker I mig, så hold mine bud" (Joh 14,15). "Kærligheden gør ikke næsten noget ondt. Kærligheden er altså lovens fylde" (Rom 13,10).
Hvor fører min vej hen, når dette står i centrum for mine beslutninger?

At lære af historien

Neh 13,25-31

Hvad kan folket lære af historien?

Baggrund

Nehemias er ikke blot dybt rystet. Han er også rasende. I sit vredesudbrud forbander han folket og skælder det ud. Han slår nogle mænd og river dem i håret. Denne adfærd er udtryk for, hvor meget han er medtaget over folkets adfærd.

Med en ed havde de hjemvendte forpligtet sig til ikke at bortgifte deres børn til medlemmer af andre folkeslag (10,31). Men selv i ypperstepræstens familie var det kommet dertil, at Jojadas søn, Eljashibs barnebarn, giftede sig med Sanballats datter. Sanballat var ikke blot den persiske statholder for provinsen Samaria, men også en af Nehemias' politiske fjender (2,10.19; 3,33-34; 4,1-2; 6,1-7.12.14). Derfor jager Nehemias ham og hans hustru på porten.

Nehemias formaner folket med henvisningen til dets egen historie. Kong Salomo – elsket af Gud og overmåde berømt for sin rigdom og visdom – var ligeledes blevet forført til afgudsdyrkelse gennem sine giftermål med talrige kvinder (700 hustruer og 300 medhustruer) fra andre folkeslag (1 Kong 11,1-13).

Til fordybelse

Salomos eksempel viser, at alle kan falde i - lige meget, hvor nært et forhold man har haft til Gud. Udover Nehemias' vredesudbrud peger hans formaning på, at Gud er parat til en ny start, uanset hvor dybt man måtte være faldet. Menighederne i dag kan også tage ved lære af denne historie: Det er muligt at slette gammel skyld og i fællesskab på ny at rette sig efter Guds vilje.

Til eftertanke

"For de har alle syndet og har mistet herligheden fra Gud, og ufortjent gøres de retfærdige af hans nåde ved forløsningen i Kristus Jesus" (Rom 3,23-24).

Ægteskab med dem, der har en anden tro

1 Kor 7,10-16

Hvad er Paulus' holdning til skilsmisse?

Hvordan kan man være til velsignelse for en ægtefælle med en anden tro?

Baggrund

Angående "skilsmisse" holder Paulus sig til Jesu ord (Matt 5,32; 19, 3-9). "Hvad Gud altså har sammenføjet, må et menneske ikke adskille" (Matt 19,6). Ægteskabet, som Gud har skænket menneskeheden allerede i skabelsens dage, er helligt. Han gav manden en ligeværdig partner (1 Mos 2,21-24). Et ægteskab burde ikke opløses. "De gifte byder jeg, dog ikke jeg selv, men Herren, at en kvinde ikke må skille sig fra sin mand – men er hun blevet skilt, skal hun forblive ugift eller også forlige sig med sin mand – og en mand må heller ikke skille sig af med sin hustru" (v. 10-11).

Paulus ser også på særtilfælde, hvor det kan komme til ægteskaber med partnere af en anden tro (v. 12-16). "En kristen bør ikke fra sin side skille sig fra sin ikke-troende ægtefælle, men skal heller ikke modsætte sig en skilsmisse for enhver pris" (SEB 1702).

Til fordybelse

Ifølge Paulus er også en ikke-troende partner helliget ved den troende. "De kristnes fællesskab med Gud har også for deres ægteskab og familie en 'rensende' virkning" (SEB 1702). Der er altså intet, der taler imod at opretholde et blandet forhold, når troens udfoldelse ikke hindres, og ægtefællerne er hinanden tro. På den anden side skal et mislykket ægteskab ikke opretholdes for enhver pris i forventningen om, at ægtefællen måske alligevel vil antage den kristne tro.

Til eftertanke

"En levende tro i hjemmet er meget vigtigt. Kun denne kan forbygge de smertelige erfaringer, som så ofte forbitrer ægteskabet. Kun der, hvor Kristus regerer, kan sand, dyb og uselvvisk kærlighed vokse" (Ellen White, *Ruf an die Jugend*, Hamburg 1958, 279).

Det ulige åg

2 Kor 6,14
(1948 overs.)

Hvordan forestiller Paulus sig (ikke) samlivet med en "vantro"?

Baggrund

Åget er et landbrugsredskab, som her er brugt som billede. Under åget spændes to okser, som så er trækraften i markarbejdet. På den måde kan de kun fortsætte i fællesskab og ikke vælge forskellige retninger. Paulus advarer mod afgudsdyrkelse, når han skriver: "Træk ikke i ulige åg med de vantro."

"Med dette vil Paulus ikke sige, at kristne overhovedet ingen kontakt skulle have til ikke-troende. Han har allerede tidligere gjort sine læsere opmærksom på, at den slags bestræbelser var absurde (1 Kor 5,9-10). Alligevel er apostlen meget bekymret for, at de ikke-troende kunne bringe de kristne i fare for at 'komme på afveje bort fra det oprigtige og rene forhold til Kristus' (2 Kor 11,3). En troende kan kun i fællesskab med Kristus trække i det rigtige åg (Matt 11,29-30)" (J.F. Walvoord und R.B. Zuck, *Das Neue Testament*, Band 5: 1. *Korinther-Offenbarung*, Holzgerlingen 2000, 89).

Til anvendelse

Vi er aldrig fuldstændig uafhængige med hensyn til vores beslutninger. Andre prøver ofte at være gode rådgivere, når beslutninger med langtrækkende følger træffes som valg af ægtefælle, vennekreds, arbejdsplads, hvor man bør flytte hen og ikke mindst, når det angår troen og menigheden. Vi hører forskellige meninger og råd og skal så alligevel tage beslutningen selv. Så er det godt, at Gud ikke lader os i stikken, selvom noget er gået skævt – så længe vi henvender os til ham.

Resumé

Gud engagerer sig i mennesker, selv når vi har taget beslutninger uden at have fulgt hans råd. Han hjælper os altid op, giver os fodfæste og er vejen og målet.

Spørgsmål til drøftelse

Udgangspunkt	1 Hvor har I givet jer tid, inden I traf en vigtig beslutning?
Supplerende spørgsmål	2 "Spørg ved enhver beslutning: Ønsker Herren, at det skal være sådan?" (Ellen White) (Hvordan) kan det praktiseres?
Ezra 9,5-9	3 Skal man bekende fremmed skyld? Kan man stedfortrædende bøde for andre? Hvilke følger har skylden, hvilke følger har nåden?
Ezra 10,10-11.44	4 Hvilke følelser oplever I ved denne problemløsning? Hvordan kan vi handle på passende vis i dag?
1 Kor 7,10-16	5 Hvordan begrundes Paulus sin holdning til blandede ægteskaber? Hvordan kan sådan et ægteskab lykkes og være til velsignelse? Hvordan kan menigheden bidrage til det?
2 Kor 6,14	6 Mange mennesker deler ikke den kristne tro. Hvornår er det på sin plads at trække en grænse og hvornår ikke?